

venstfabelige Ord, saa er dette nu engang ikke min Natur; jeg siger jævnt og aabent min Mening, og jeg troer, at man i Længden kommer bedst frem dermed. Disse „venstfabelige“ Ord, som bruges til dermed at „indsæbe“, hvad man siger, sætter jeg ingen Priis paa. Enhver vil forøvrigt let kunne indsee, at jeg ikke kan benytte det Middel, som det ærede Medlem siden anviste mig, hvorved Sagen skulde kunne komme ind under min Raadighed. Jeg kjender ikke rentebærende Gnesteffillinger. Derimod maa jeg takke det ærede Medlem, fordi han ved saa ofte at gjentage Ordet „Finantsminister“ mindede mig om, hvad jeg glemte udtrykkeligt at tage Hensyn til, at han havde brugt dette Ord een eller to Gange i et tidligere Foredrag. Men jeg er ikke Finantsminister for Kongeriget; den Forpligtelse, der paahviler mig, fremgaaer af Grundloven, af Landets Love og af den kongelige Resolution af 28de Oct. 1855. Finantsministerværdigheden er mig for høi; jeg kan ikke tage imod den.

Hvad de andre Bemærkninger angaaer, som den ærede Rigsdagsmand fremsførte, saa er der flere af dem, som naturligviis senere ville komme under nærmere Overtæelse. Jeg troer ikke, at det vilde føre Sagen videre frem, om jeg nu gif ind paa de Enkeltheder, som ere blevne omtalte; de forekomme mig ikke med nogen Nytte at kunne forhandles under 1ste Behandling. Jeg kunde naturligviis meget vel med Hensyn til enkelte af dem fremhæve Et og Andet; jeg kunde f. Ex., hvad Dyrslægernes Medsættelse angaaer, gjøre opmærksom paa, at det Forslag, som derom er gjort, ikke har det Ringeste at gjøre med den Lov, som i forrige Session gif igjennem mod det ærede Medlems Dnsse. Men det hjælper formodentlig ikke, om jeg ogsaa siger det; thi det ærede Medlem troer jo kun sig selv i saa Henseende. Jeg kunde fremdeles med Hensyn til dette Punkt gjøre opmærksom paa, at det i Motiverne netop er foreslaaet, at Amtsrepartitionsfondene skulde bidrage Noget til den omhandlede Udgift. Forøvrigt er det jo et Spørgsmaal, som senere kommer under Forhandling, og hvorom der findes saamegen Sagkundskab her i Thinget.

Det ærede Medlem nævnte et andet Punkt, nemlig den grønlandske Handel; jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at det Skrift, som er blevet omdeelt, naturligviis hidrører fra Foranstaltninger, som ere trufne af min Forgænger i Ministeriet. Jeg skal aldeles ikke tage i Betænkning ligesom at udtale, at det endnu ikke har været mig muligt at gjøre de Forhold, som vedkomme den grønlandske Handel, til Gjenstand for en nøiere Prøvelse; jeg troer ikke, at jeg behøver at undsee mig ved at sige, at det hidtil ikke har været mig muligt saaledes at sætte mig ind i de Enkeltheder, som tidligere have været mig aldeles fremmede, at jeg derom kunde have en bestemt Mening; det er naturligviis min Pligt at gjøre det, saasnart jeg kan faae Tid dertil; men det ene maa lempe sig efter det andet. Den ærede Rigsdagsmand omtalte derhos ogsaa endeel andre Forhold, om hvilke jeg rigtignok mener, at de ganske bestemt ligge udenfor denne Debats Omraade. Jeg er overordentlig villig til at indrømme meget vide Grændser i saa Henseende, men jeg mener dog, at vi aldrig maae glemme Forfjellen mellem en Finantslov og andre Love. Dermed vil jeg dog ikke have sagt, at jeg, fordi jeg mener, at et Svar paa disse Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand ikke hører hjemme her, derfor ikke vil overveie dem paa bedste Maade. Det er en Selvsølge, at jeg vil det; man hører, endskjøndt man ikke svarer. Saameget mindre troer jeg, at Mængden af de enkelte Punkter egner sig til speciel Forhandling for mit Vedkommende, som de netop væsentligt angaae de andre Ministre, der i den Henseende maae være nærmest til at tage Ordet. Da jeg nu seer, at de Alle ere tilstede, ville de have baade Leilighed og Opfordring til at svare for deres særlige Anliggender, hvis de troe, at der er Anledning til at gjøre det.

Oppermann: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Eschersning) fremsførte endeel Uttringer, vedrørende Universitetsbibliotheket, som jeg troer ikke hørte hjemme under 1ste Behandling af Finantsloven; imidlertid maa det være Enhver, der har Interesse for denne Sag, kjært, at han nu